Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 658/2002,

annettu 15 päivänä huhtikuuta 2002,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa

(EYVL L 102, 18.4.2002, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 993/2004, annettu 17 päivänä toukokuuta 2004	L 182	28	19.5.2004
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 945/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005	L 160	1	23.6.2005

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 658/2002,

annettu 15 päivänä huhtikuuta 2002,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Aiemmat tutkimukset**

(1) Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuvaa tuontia koskeneen alueellisen polkumyynnin vastaisen menettelyn jälkeen komissio hyväksyi toukokuussa 1994 päätöksellä 94/293/EY ([2]) Liettuasta ja Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa tarjotut sitoumukset. Venäjän viranomaisten antama sitoumus rikottiin kuitenkin sen ensimmäisenä voimassaolovuonna.

(2) Kesäkuussa 1994 pantiin vireille yhteisön laajuinen Liettuasta ja Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia koskenut polkumyyntitutkimus sen jälkeen, kun eurooppalaisia lannoitevalmistajia edustava European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA) oli jättänyt asiaa koskevan valituksen. Menettely päätettiin komission päätöksellä 95/344/EY ([3]) Liettuasta peräisin olevan tuonnin osalta, ja elokuussa 1995 neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2022/95 ([4]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa. Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otettu toimenpide oli muuttuva tulli, joka vastasi vähimmäistuontihinnan (102,9 ecua tuotteen nettotonnilta) ja cif-nettohinnan yhteisön rajalla (tullaamattomana) välistä erotusta aina, kun cif-hinta oli alempi.

(3) Uusi tutkimus osoitti, että viejät olivat ottaneet tullin kantaakseen, mistä syystä toimenpide muutettiin maaliskuussa 1998 asetuksella (EY) N:o 663/98 ([5]) paljoustulliksi, jonka määrä oli 26,3 ecua tonnilta.

2. **Muita maita koskevat tutkimukset**

(4) Lokakuussa 1999 pantiin vireille polkumyyntitutkimus, joka koski Liettuasta, Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia yhteisöön ([6]). Tutkimuksessa kävi ilmi, että Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevaa ammoniumnitraattia tuotiin polkumyynnillä, mikä aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, kun taas Liettuasta peräisin oleva tuonti ei tapahtunut polkumyynnillä. Asetuksella (EY) N:o 132/2001 ([7]) otettiin tästä syystä käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa ja päätettiin samalla Liettuasta

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).
([2]) EYVL L 129, 21.5.1994, s. 24.
([3]) EYVL L 198, 23.8.1995, s. 27.
([4]) EYVL L 198, 23.8.1995, s. 1.
([5]) EYVL L 93, 26.3.1998, s. 1.
([6]) EYVL C 311, 29.10.1999, s. 3.
([7]) EYVL L 23, 25.1.2001, s. 1.

▼B

peräisin olevaa tuontia koskenut menettely. Tullit asetettiin tuotetonnilta kannettavana paljoustullina, jotta voitaisiin varmistaa toimenpiteiden tehokkuus ja estää mahdollinen hintojen manipulointi.

3. **Tämä tutkimus**

3.1 *Tarkastelupyyntö*

(5) Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä julkaistiin 24 päivänä helmikuuta 2000 ilmoitus ([1]), minkä jälkeen komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset pyynnöt toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja välivaiheen tarkastelun vireillepanosta; pyynnöt esitti EFMA edustaen tuottajia, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön ammoniumnitraatin tuotannosta, jäljempänä ’pyynnön esittäneet yhteisön tuottajat’. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelusta tehdyssä pyynnössä väitettiin, että Venäjältä peräisin olevien tuotteiden vahingollinen polkumyynti todennäköisesti jatkuisi tai alkaisi uudelleen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Välivaiheen tarkastelua koskevaa pyyntöä perusteltiin sillä, että voimassa olevat toimenpiteet eivät näyttäneet riittävän polkumyynnin vahingollisten vaikutusten torjumiseen.

3.2 *Tarkastelun vireillepanoa koskeva ilmoitus*

(6) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että on olemassa riittävä näyttö tarkastelun panemiseksi vireille, mistä syystä se pani vireille tutkimuksen perusasetuksen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla julkaisemalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asiaa koskevan ilmoituksen ([2]).

3.3 *Tutkimusajanjakso*

(7) Polkumyynnin ja vahingon jatkumista ja toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 1999 ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahingon jatkumisen ja/tai toistumisen arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu koski 1 päivän tammikuuta 1996 ja tutkimusajanjakson päättymisen välistä ajanjaksoa, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

3.4 *Tutkimuksen osapuolet*

(8) Komissio ilmoitti tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäneille yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville venäläisille tuottajille, tuojille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä asianomaisen viejämaan edustajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet vientiä harjoittaville tuottajille, yhteisön tuottajille, tuojille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoittautuneille osapuolille.

(9) Jotta venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat halutessaan esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä tarkastelua koskevan pyynnön, komissio lähetti tätä varten lomakkeet niille vientiä harjoittaville tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan.

(10) Yhdeksän yhteisön tuottajaa, yksi vertailumaan tuottaja, kaksi tuojaa, yksi tuojien järjestö ja kaksi käyttäjien järjestöä vastasi kyselyyn. Asianomaisesta viejämaasta saatiin vain yksi vastaus kyselyyn.

([1]) EYVL C 52, 24.2.2000, s. 3.
([2]) EYVL C 239, 23.8.2000, s. 10.

▼B

3.5 *Saatujen tietojen tarkistaminen*

(11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen määrittämisen samoin kuin yhteisön edun määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Lisäksi komissio antoi osapuolille, joita asia suoraan koski, tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti sekä pyytää kuulemista ja tulla kuulluiksi.

(12) Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Yhteisön tuottajat:

— Grande Paroisse SA, Ranska,

— Hydro Agri France, Ranska,

— Kemira Ince Ltd, Yhdistynyt kuningaskunta,

— Terra Nitrogen, Yhdistynyt kuningaskunta.

Vertailumaan tuottaja:

— Mississippi Chemical Corporation, Yazoo City, Yhdysvallat.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(13) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin edellisessä tutkimuksessa eli ammoniumnitraatti, joka on yleisesti maataloudessa käytetty kiinteä typpilannoite. Sitä valmistetaan ammoniakista ja typpihaposta, sen typpipitoisuus on yli 28 painoprosenttia ja se voi olla mikrorakeisessa tai rakeisessa muodossa.

(14) Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu tällä hetkellä CN-koodeihin 3102 30 90 (ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena) ja 3102 40 90 (ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus yli 28 painoprosenttia).

2. Samankaltainen tuote

(15) Kuten sekä aiempi tutkimus että muita maita koskenut tutkimus ovat osoittaneet, ammoniumnitraatti on puhdas hyödyketuote ja sen kemialliset perusominaisuudet ovat vertailukelpoisia alkuperämaasta riippumatta. Ammoniumnitraattia on kahta eri lajia: rakeista ja mikrorakeista. Rakeisen ammoniumnitraatin rakeiden läpimitta on suurempi, mistä syystä sen levitysominaisuudet ovat paremmat. Tutkimuksesta ilmeni, että Venäjältä tuotava ammoniumnitraatti on mikrorakeista ja että suurin osa yhteisön tuotannonalan tuottamasta ammoniumnitraatista on puolestaan rakeista. Koska rakeisella ja mikrorakeisella ammoniumnitraatilla kuitenkin on samat kemialliset ominaisuudet ja käyttötarkoitus ja koska käyttäjät pitävät niitä toisensa korvaavina, niitä on pidettävä saman tuotteen kahtena eri lajina.

(16) Tästä syystä pyynnön esittäneiden yhteisön tuottajien yhteisössä tuottamaa ja myymää tuotetta sekä Venäjällä tuotettua ja siellä myytyä tai yhteisöön vietyä tuotetta pidetään samankaltaisina tuotteina. Sama koskee vertailumaan kotimarkkinoilla myytyä ammoniumnitraattia.

C. POLKUMYYNTI JA SEN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(17) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti on välttämätöntä tutkia, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

(18) Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä tutkittaessa on tarpeen selvittää, esiintyykö polkumyyntiä tällä hetkellä ja onko sen jatkuminen todennäköistä.

▼B

1. **Polkumyynti tutkimusajanjakson aikana**

1.1 *Yhteisöön suuntautuvan viennin määrä tutkimusajanjakson aikana*

(19) Ammoniumnitraatin vienti Venäjältä yhteisöön oli tutkimusajanjaksona määrältään 282 000 tonnia, mikä on noin 20 prosenttia kaikesta ammoniumnitraatin tuonnista yhteisöön ja noin 5 prosenttia ammoniumnitraatin kulutuksesta yhteisössä. Tämä on vain hieman vähemmän kuin edellisen tutkimusajanjakson aikana (huhtikuun 1993 ja maaliskuun 1994 välinen ajanjakso), jolloin tuonnin määräksi todettiin 340 000 tonnia.

1.2 *Markkinatalouskohtelu ja yksilöllinen tarkastelu*

(20) Kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi markkinatalouskohtelua ja/tai yksilöllistä tarkastelua. Koska näistä yrityksistä kaksi ei toimittanut vastaustaan komission kyselyyn kohtuullisessa ajassa, niiden markkinatalouskohtelua / yksilöllistä tarkastelua koskevien pyyntöjen enempää käsittelyä ei pidetty tarkoituksenmukaisena. Näitä pyyntöjä ei voitu tarkastella, koska polkumyyntilaskelmiin tarvittavia tietoja ei ollut käytettävissä. Näiden yritysten katsottiin tästä syystä kieltäytyneen yhteistyöstä tässä tutkimuksessa, joten niille ilmoitettiin, että niitä koskevat päätelmät tehtäisiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(21) Kolmannesta markkinatalouskohtelua / yksilöllistä tarkastelua pyytäneestä yrityksestä todettiin, että se ei ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Koska tutkimusajanjaksolta ei ollut käytettävissä vientimyyntiä koskevia tietoja, polkumyyntilaskelmaa ei voitu tehdä sen paremmin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun kuin välivaiheen tarkastelunkaan yhteydessä. Näin ollen markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen tarkastelun myöntämistä ei voitu harkita.

1.3 *Vertailumaa*

(22) Koska Venäjältä peräisin oleva tuonti kuuluu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, jollei markkinatalouskohtelua myönnetä, normaaliarvo on määritettävä sopivan markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan tietojen perusteella. Tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa komissio ehdotti vertailumaaksi Puolaa, koska sitä oli käytetty vertailumaana muissa samaa tuotetta koskeneissa tutkimuksissa ja koska tuotantoprosessit ja raaka-aineiden saanti olivat siellä verrattavissa Venäjän tilanteeseen.

(23) European Fertiliser Import Association -järjestö (EFIA) esitti huomautuksia tämän valinnan johdosta. Se vastusti Puolan valintaa vertailumaaksi erityisesti siksi, että lannoitteiden kotimarkkinahinnat ovat Puolassa erittäin korkeat sen vuoksi, että maa on suojannut markkinansa hyvin lannoitteiden tuonnilta, minkä lisäksi sen kaasunhinnat ovat Keski-Euroopan korkeimmat valtion monopolina olevan jakelujärjestelmän vuoksi. EFIA ehdotti vaihtoehdoksi Liettuaa, koska se on lähellä Venäjää ja siellä on samankaltaiset tuotanto-olosuhteet, koska siellä ei harjoiteta vaihtokauppaa ja koska Liettuan ainoa ammoniumnitraatin tuottaja hankkii kaasua venäläiseltä toimittajalta, joka toimittaa kaasua myös venäläisille tuottajille, hinnoilla, jotka vaihtelevat ammoniakin julkaistun, Pohjois-Eurooppaa koskevan cif-hinnan mukaisesti.

(24) Tiedossa olevat puolalaiset tuottajat ja Liettuan ainut tuottaja eivät kuitenkaan halunneet toimia yhteistyössä tässä tutkimuksessa.

(25) Komissio otti tämän jälkeen yhteyttä australialaisiin ja yhdysvaltalaisiin tuottajiin EFMA:n ehdotuksen mukaisesti. Vain yksi tuottaja kummastakin maasta oli halukas yhteistyöhön, mistä syystä suoritettiin lisätutkimuksia, joissa selvitettiin niiden koti-

▼B

markkinamyynnin merkittävyyttä markkinaosuutena mitattuna ja sen edustavuutta suhteessa venäläisten tuottajien yhteisöön viemään tuotemäärään. Tämä tutkimus osoitti, että molempien tuottajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa, mutta australialaisella tuottajalla ei ollut merkittäviä kilpailijoita kotimarkkinoilla. Vaikka yhdysvaltalaisen tuottajan kotimarkkinamyynti oli myös merkittävää, sen oli kilpailtava hinnoilla sekä kotimaisten että ulkomaisten yritysten kanssa. Näin ollen Yhdysvaltoja pidettiin sopivimpana vertailumaana.

(26) Yhdysvaltalaisen tuottajan kotimarkkinoillaan harjoittamaa ammoniumnitraatin myyntiä tarkasteltiin ja sen todettiin olevan edustavaa suhteessa Venäjän yhteisöön viemän ammoniumnitraatin määrään.

(27) Kun vertailumaan valinnasta oli ilmoitettu asianomaisille osapuolille, EFIA huomautti, että vaikka Liettuan ainoa tuottaja ei halunnutkaan toimia yhteistyössä, tämän ei olisi pitänyt estää komissiota käyttämästä Liettuaa vertailumaana, koska komissiolla oli asiaa koskevia tietoja äskettäisen Liettuasta, Ukrainasta ja Puolasta peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontia koskeneen polkumyyntimenettelyn ([1]) tuloksena. Nämä kaksi menettelyä kattavat todellakin osittain saman ajanjakson. Päällekkäisyys rajoittuu kuitenkin tämän menettelyn tutkimusajanjakson kolmeen ensimmäiseen kuukauteen. Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan tutkimusajanjakson olisi tavallisesti käsitettävä vähintään kuuden kuukauden jakso välittömästi ennen menettelyn aloittamista, jotta päätelmät olisivat edustavia. Näin ollen katsottiin, että tutkimusajanjakson kolmea ensimmäistä kuukautta koskevat tiedot eivät olisi riittävän edustavia ottaen huomioon ammoniumnitraatin markkinoiden kausivaihtelut ja epävakaisuuden. Lisäksi on korostettava, että olisi perusasetuksen 19 artiklan 6 kohdan säännösten vastaista käyttää tietyssä menettelyssä tiettyyn tarkoitukseen hankittuja tietoja toisessa menettelyssä ja toiseen tarkoitukseen, varsinkin kun asianomainen osapuoli on ilmoittanut, ettei se halua toimia yhteistyössä jälkimmäisessä tutkimuksessa. Näin ollen kyseinen väite hylättiin.

1.4 *Normaaliarvo*

(28) Kuten edellä on todettu, normaaliarvon määrityksessä käytettiin tietoja, joiden paikkansapitävyys oli tarkistettu tutkimuksessa täysin yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen yrityksen toimitiloissa.

(29) Jotta voitaisiin määrittää, oliko samankaltaista tuotetta myyty Yhdysvaltain markkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä, kotimarkkinoiden vapaasti lähettäjältä -tason myyntihintaa verrattiin tuotannon kokonaiskustannuksiin (eli valmistuskustannuksiin, joihin oli lisätty myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset). Koska painotettu keskimääräinen myyntihinta oli suurempi kuin painotetut keskimääräiset yksikkökustannukset, normaaliarvo määritettiin kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksona maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

(30) Sekä EFIA että yhteistyössä toiminut venäläinen viejä väittivät, että laskennallista normaaliarvoa olisi pitänyt oikaista alaspäin yhdysvaltalaisten tuottajien kaasusta maksamien korkeiden hintojen vuoksi. Olisi ensinnäkin huomattava, että normaaliarvoa ei muodostettu laskennallisesti, vaan se määritettiin Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla veloitettujen kannattavien myyntihintojen perusteella. Toiseksi voidaan todeta, että vaikka kaasu on merkittävä kustannustekijä ammoniumnitraatin tuotannossa, Yhdysvaltojen ammoniumnitraattimarkkinoilla on runsaasti kilpailua ja tuonnin määrä on merkittävä. Ammoniumnitraatin kotimarkkinahinnat määräytyvät tästä syystä enemmänkin markkinoiden kuin kustannusten perusteella. Tutkimuksen kuluessa ei saatu mitään näyttöä siitä, missä määrin Yhdysvaltojen markki-

([1]) EYVL L 23, 25.1.2001, s. 1.

▼B

noiden korkeammat kaasunhinnat olisivat vaikuttaneet ammoniumnitraatin kotimarkkinahintoihin tutkimusajanjakson aikana. Lopuksi todettakoon, että vaikka korkeiden kaasunhintojen katsottaisiinkin vaikuttaneen kotimarkkinahintoihin niin paljon, että tämä vaikutus olisi mitattavissa, tällä ei olisi ollut mitään vaikutusta lopulliseen tulliin, sillä todettu polkumyyntimarginaali ei olisi jäänyt vahinkomarginaalia pienemmäksi. Näin ollen tämä väite hylättiin.

1.5 *Vientihinta*

(31) Koska ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana, vientihinta määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti eli tässä tapauksessa Eurostatin tilastoissa ilmoitettujen cif yhteisön rajalla -hintojen avulla.

1.6 *Vertailu*

(32) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin vapaasti lähettäjältä -tasolla. Tätä menetelmää käytettiin, jotta voitaisiin ottaa huomioon ne erot, joita esiintyy kotimaan kuljetuskustannuksissa markkinatalousmaan ja muun kuin markkinatalousmaan välillä erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen kaltaisen irtovalmisteen osalta, jonka myyntihinnasta erittäin suuri osa muodostuu kuljetuskustannuksista. Cif-vientihintaan tehtiin tästä syystä tarvittavat oikaisut niiden kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka aiheutuvat kuljetuksesta lähettäjältä satamaan, satamapalveluista, vakuutuksesta ja rahdista.

(33) Yhdysvaltojen osalta todettiin, että ammoniumnitraatin kuljetuskustannukset määräytyvät markkinoiden ehdoilla ja että kuljetusyritysten välillä on kilpailua. Koska Yhdysvallat on markkina-alue, jolla on kilpailua, tutkimuksessa asianomaisen tuotteen osalta määritettyjä Yhdysvaltojen rautatieliikenteen tariffeja sovellettiin suhteutettuina venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaan yhteisön rajalla siten, että perustaksi otettiin kaikkien ”vientiin suuntautuneiden” venäläisten tuottajien (ks. johdanto-osan 37 kappale) arvioitu painotettu keskietäisyys yhteisön rajalta.

1.7 *Polkumyyntimarginaali*

(34) Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa vapaasti lähettäjältä -tasolla. Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali on prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuna 115,8 prosenttia.

2. **Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyys**

(35) Kuten johdanto-osan 34 kappaleessa todetaan, vientiä yhteisöön on todettu tapahtuneen polkumyyntihinnoin tutkimusajanjakson aikana. Todettu polkumyyntimarginaali on lisäksi huomattavasti suurempi kuin aiemmassa tutkimuksessa.

(36) Eri lähteistä saatujen tietojen perusteella tutkittiin, olisiko tasoltaan ja määrältään merkittävän polkumyynnin jatkuminen todennäköistä. Tässä yhteydessä käytettiin ensinnäkin ainoan yhteistyössä toimineen venäläisen tuottajan toimittamia tietoja. Tällä tuottajalla ei kuitenkaan ollut vientimyyntiä yhteisöön, vaikka se veikin tuotetta kolmansiin maihin. Koska yhteisön markkinoille vientiä harjoittavia, yhteistyössä toimivia yrityksiä ei ollut, tutkimuksessa käytettiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti myös Eurostat-tietoja ja tarkastelupyynnössä esitettyjä tietoja, joiden avulla voitiin arvioida yhteisöön suuntautuvan viennin määrän kehittymistä tulevaisuudessa.

▼B

(37) Ammoniumnitraatin kokonaistuotantokapasiteetin Venäjällä arvioidaan olevan noin 8 900 000 tonnia (eli 1,6 kertaa yhteisön kulutus tutkimusajanjaksona), josta ”vientiin suuntautuneiden” tuottajien (yleensä ne yritykset, jotka ovat kohtuullisen matkan päässä satamasta) osuus on arviolta vähintään 4 500 000 tonnia. Vaikka kapasiteetin käyttöasteet vaihtelevat merkittävästi eri yrityksissä ja vuodesta toiseen, maan oma kulutus on arviolta vain noin 2 200 000 tonnia. Ottaen huomioon Venäjältä muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin nykytason (2 189 000 tonnia vuonna 1999) tämä tarkoittaa sitä, että vientituotteiden tuotantoa varten on olemassa merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia, jota voitaisiin mahdollisesti hyödyntää yhteisöön suuntautuvan viennin lisäämiseksi siinä tapauksessa, että polkumyyntitoimenpiteiden annetaan raueta.

(38) On lisäksi syytä muistaa, että vielä vuonna 1996 yhteisöön suuntautuvan viennin osuus oli 40 prosenttia Venäjän tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisviennistä ([1]). Kun tämän lisäksi otetaan huomioon, että useat kolmannet maat (Yhdysvallat, Australia, Puola ja Unkari) ovat ottaneet käyttöön kaupan suojatoimenpiteitä Venäjältä peräisin olevaa tuontia vastaan, että Kiinan kansantasavalta on vuodesta 1997 alkaen pyrkinyt aktiivisesti korvaamaan tuonnin omalla tuotannolla ja että Venäjän kotimarkkinoiden kulutus pysyy luultavasti suhteellisen alhaisena lähitulevaisuudessa, on melko todennäköistä, että venäläiset tuottajat ohjaisivat mahdollisen lisätuotantonsa yhteisön markkinoille.

(39) Yhteisön markkinoiden nykyinen hintataso huomioon ottaen on todennäköistä, että venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat jatkaisivat polkumyyntihintaan myymistä saadakseen takaisin menettämänsä markkinaosuudet. Tätä käsitystä tukee myös venäläisten viejien hintapolitiikka niiden muilla tärkeimmillä vientimarkkinoilla yhteisön ja Yhdysvaltojen lisäksi.

(40) Lisäksi voidaan todeta, että vaikka lannoitteiden kulutuksen maailmassa ennakoidaan kasvavan vuoteen 2004 mennessä, pääosa tästä lisäyksestä tapahtunee Aasiassa ja ennen kaikkea Kiinassa ja Intiassa. Lannoitteiden tuotantokapasiteettia on kuitenkin Kiinassa ja Intiassa lisätty runsain mitoin tuontimäärien vähentämiseksi. Lisäksi Kiina on kieltänyt typpilannoitteiden, myös ammoniumnitraatin, tuonnin.

(41) Kuten johdanto-osan 21 kappaleessa mainitaan, ainoa tutkimuksessa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Vaikka tällä tuottajalla oli merkittävästi tuotantokapasiteettia tutkimusajanjakson aikana, sillä oli vain rajoitetusti käyttämätöntä kapasiteettia, joten merkittävien tuotemäärien tuottaminen yhteisöön suuntautuvaa vientiä varten siinä tapauksessa, että polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolo päättyy, edellyttäisi muille markkinoille tapahtuvan myynnin vähentämistä. Koska muiden viejien vientimäärät ja polkumyyntimarginaali olivat tutkimusajanjaksona huomattavia, polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskeva päätelmä ei olisi muuttunut koko maan osalta, vaikka kyseinen viejä mahdollisesti myisi tuotteitaan yhteisöön ilman polkumyyntiä toimenpiteiden voimassaolon päättymisen jälkeen.

(42) EFIA väitti, että Yhdysvalloissa äskettäin tapahtuneiden terroristiiskujen jälkeen kaikki liitännäiskustannukset kuten vakuutus-, kuljetus-, lastinpurku-, varastointi- ja käsittelykustannukset ovat nousussa, mikä johtaa tuontilannoitteiden hintojen kohoamiseen, koska tuojien on pystyttävä kattamaan myös nämä kustannukset. Tämä väite jäi kuitenkin perustelematta, sillä järjestö ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että tämä vaikuttaisi enemmän Venäjän vientihintoihin kuin Yhdysvaltojen kotimarkkinahintoihin. Lisäksi tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos voidaan osoittaa, että

([1]) ***Lähde*: Eurostat — Comext ”Venäjän vienti”.**

▼B

tutkimuksen tulokset ovat sen johdosta epäasianmukaisia ja suunniteltu polkumyyntitulli selvästi perusteeton. Asian ei todettu olevan näin tässä tapauksessa, mistä syystä väite hylättiin.

3. **Päätelmät**

(43) Tutkimuksen kuluessa ei saatu mitään näyttöä siitä, että tutkimusajanjakson osalta määritetty polkumyyntimarginaali häviäisi tai pienenisi tai että polkumyynnillä tapahtuva vienti loppuisi tai edes vähenisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Lisäksi todettiin, että venäläisillä tuottajilla oli huomattava määrä vapaata kapasiteettia ja että toimenpiteiden poistaminen johtaisi todennäköisesti yhteisöön polkumyynnillä tapahtuvan viennin lisääntymiseen. Tästä syystä päätellään, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen merkittävän tasoisena ja entistä suurempina määrinä.

D. **YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ**

(44) Pyynnön esittäneistä yhdestätoista yhteisön tuottajasta yksi ei vastannut kyselyyn (Sefanitro) ja yksi ei toimittanut riittävästi tietoja (Chemical Industries of Northern Greece). Näin ollen niiden ei katsottu toimineen yhteistyössä, mistä syystä niitä ei pidetty yhteisön tuotannonalaan kuuluvina. Tutkimus osoitti, että jäljellä olevien yhdeksän yhteistyössä toimineen tuottajan tuotanto muodosti yli 85 prosenttia ammoniumnitraatin tuotannosta yhteisössä tutkimusajanjakson aikana. Niinpä ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

E. **SELVITYS YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANTEESTA**

1. **Alustava huomio**

(45) Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa vuonna 1995 johti aluksi pyynnön esittäneiden yhteisön tuottajien taloudellisen tilanteen merkittävään paranemiseen ja erityisesti taloudellisen tuloksen kohenemiseen vuosina 1995—1996 tapahtuneen hintojen nousun ansiosta.

2. **Kulutus**

(46) Yhteisön kulutusta määritettäessä otettiin huomioon kyselyvastauksissa ilmoitetut yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymät määrät, valituksessa ilmoitetut muiden yhteisön tuottajien (sekä yhteistyöhön osallistumattomien että pyynnön esittäneisiin tuottajiin kuulumattomien tuottajien) yhteisön markkinoilla myymät määrät ja Eurostatin tilastoihin perustuen tarkasteltavana olevasta maasta ja kaikista muista kolmansista maista yhteisöön tuodut määrät.

Näiden tietojen perusteella yhteisön kulutus laski 13 prosenttia eli 6 328 000 tonnista 5 525 000 tonniin vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä. Kulutus väheni etenkin vuodesta 1996 vuoteen 1997 pysyen sitten suhteellisen vakaana tutkimusajanjakson loppuun saakka.

3. **Tuonti tarkasteltavana olevasta maasta**

3.1 *Määrä ja markkinaosuus*

(47) Ammoniumnitraation tuonti yhteisöön väheni kokonaisuutena katsoen tarkastelujakson aikana (- 28 %), vaikka sen määrä kasvoikin hieman vuoden 1999 ja tutkimusjakson välillä.

Venäjältä peräisin olevan tuonnin määrä väheni merkittävästi tarkastelujaksolla ja erityisesti vuodesta 1997 alkaen. Tämän kehitys näyttää johtuvan vuonna 1997 julkaistulla ilmoituksella uudelleen vireille pannusta tutkimuksesta, jonka vuonna 1998 julkaistujen päätelmien perusteella polkumyyntitoimenpiteitä

▼B

muutettiin samana vuonna, ja siitä, että tuonti tietyistä muista kolmansista maista on lisääntynyt merkittävästi Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitullien seurauksena. Venäjältä peräisin oleva tuonti väheni 74 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana, kun taas muu tuonti lisääntyi 30 prosenttia.

(48) Venäjältä peräisin olevan tuonnin markkinaosuus pieneni 12 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana. Sen osuus yhteisön kulutuksesta oli tutkimusajanjaksona kuitenkin edelleen 5 prosenttia, minkä lisäksi sen osuus kokonaistuonnista oli merkittävä eli 20 prosenttia.

3.2 *Hinnat*

(49) Polkumyyntitoimenpiteiden vuonna 1995 tapahtuneen käyttöönoton jälkeen tarkasteltavana olevan tuonnin keskihinnat laskivat Eurostatin tietojen mukaan 45 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä.

3.3 *Hintavertailu*

(50) Komissio tutki, myivätkö asianomaisen maan vientiä harjoittavat tuottajat tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjakson aikana halvemmalla kuin yhteisön tuotannonala. Vientiä harjoittavien tuottajien cif-hinnat oikaistiin tässä tarkastelussa asianmukaisesti vapaasti laiturilla yhteisön rajalla tullattuna (DEQ) -tasolle ja niitä vertailtiin samassa kaupan portaassa yhteisön tuottajien vapaasti lähettäjältä -hintaan; molemmat hinnat määriteltiin säkkituotteille. Tämä sen vuoksi, että tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin aina säkitettynä, kun taas yhteisön tuotannonala myi tuotetta sekä säkitettynä että irtotavarana. Näin ollen oikaisuja tehtiin tarpeen mukaan. Tutkimuksesta ilmeni lisäksi, että rakeiset tuotteet myytiin keskimäärin korkeammalla hinnalla kuin mikrorakeiset tuotteet. Tästä syystä hintoja oikaistiin vertailua varten 3,1 eurolla tonnilta. Tämä määrä on yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjaksona myymän rakeisen ja mikrorakeisen ammoniumnitraatin välinen keskimääräinen hintaero.

(51) EFIA katsoi, että hintoja olisi pitänyt oikaista Venäjältä tuodun tuotteen heikomman laadun huomioon ottamiseksi. Tutkimus kuitenkin osoitti, että Venäjältä peräisin olevien tuotteiden laatu on parantunut viime vuosina ja vastaa nyt eurooppalaisia standardeja. Tätä väitettä ei näin ollen voitu hyväksyä.

(52) Edellä selostetun mukaisesti määritetty koko maata koskeva hintaero ilmaistuna prosentteina yhteisön tuottajien hinnoista on 27,7 prosenttia. Eroa on vielä 3,2 prosenttia, kun polkumyyntitulli lisätään vientihintaan. Lisäksi voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan hinnat olivat painuneet alas, sillä tuotannonalan tulos oli 18 prosenttia tappiollinen.

4. **Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.1 *Tuotanto*

(53) Yhteisön tuotannonalan tuotanto supistui 4 713 000 tonnista 3 903 000 tonniin eli 17 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotanto kasvoi hieman vuosina 1997—1998 mutta väheni sitten taas vuonna 1999.

4.2 *Kapasiteetti ja sen käyttöaste*

(54) Kapasiteettia ja sen käyttöastetta ei pidetty tällaisen tuotannon ja tuotannonalan tilanteen mielekkäinä osoittimina, koska niihin vaikuttaa se, että myös muita tuotteita tuotetaan samoilla tuotantolaitteilla. Ammoniakiksi jalostetusta maakaasusta valmistetaan useita eri tuotteita samoja tuotantolinjoja käyttämällä. Yhteisön tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetti pysyi tarkastelujaksolla suhteellisen vakaana. Kapasiteetin käyttöaste aleni 56

▼B

prosentista 46 prosenttiin vuosina 1996—1997, minkä jälkeen se pysyi vakaana.

4.3 *Myynti yhteisössä*

(55) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät supistuivat 4 238 000 tonnista vuonna 1996 3 766 000 tonniin tutkimusajanjaksona eli 11 prosenttia. Lasku oli merkittävintä vuosina 1996—1997, jolloin myynti supistui 15 prosenttia.

4.4 *Varastot*

(56) Varastojen määrää ei pidetä oleellisena vahingon osoittimena, koska myynti on kausiluonteista ja ammoniumnitraatin varastoinnista vastaavat osaksi tuottajat itse ja osaksi viljelijöiden osuuskunnat.

4.5 *Markkinaosuus*

(57) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuosina 1996—1997 ja kasvoi sitten yhteensä 1,2 prosenttiyksikköä vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä. Se oli tutkimusajanjaksona 68,2 prosenttia, kun se vuonna 1996 oli 67 prosenttia.

4.6 *Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät*

(58) Yhteisön tuottajien keskimääräinen nettomyyntihinta aleni 133 ecusta tonnilta vuonna 1996 99 ecuun tonnilta tutkimusajanjaksona eli 25 prosenttia. Hintojen aleneminen oli erityisen voimakasta vuosien 1996 ja 1999 välillä (- 28 %). Sen lisäksi, että tarkasteltavana oleva tuonti on painanut hintoja alaspäin, hintojen laskuun ovat saattaneet myötävaikuttaa muutkin tekijät kuten kysynnän heikkeneminen yhteisön markkinoilla vuosina 1996—1997, asetuksen (EY) N:o 132/2001 soveltamisalaan kuuluvista maista peräisin oleva tuonti ja Kiinan vuonna 1997 tekemä päätös kieltää typpilannoitteiden tuonti.

4.7 *Kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto*

(59) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus heikkeni 18,6 prosentista –18,0 prosenttiin eli 37 prosenttiyksikköä vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tätä kehitystä tarkasteltaessa on otettava huomioon hintakehitys, joka oli saman suuntainen, ja maakaasun hinta, joka alkoi nousta vuoden 1999 kolmannesta neljänneksestä alkaen.

Sijoitetun pääoman tuotto kehittyi tarkastelujaksolla samalla tavoin kuin kannattavuus.

4.8 *Kassavirta*

(60) Yhteisön tuotannonalan ammoniumnitraatin myyntiin liittyvä kassavirta noudatti tarkoin kannattavuuden kehitystä.

4.9 *Pääoman saanti*

(61) Valituksen tehneiden yritysten rakenteen vuoksi eli siksi, että lannoitteiden tuottajat kuuluvat muitakin tuotteita tuottaviin suuriin kemian alan konserneihin, pääoman saantimahdollisuuksia ei voitu määrittää ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, ja tämän vuoksi sitä ei pidetty merkityksellisenä osoittimena vahingon mittaamisessa.

4.10 *Työllisyys ja palkat*

(62) Yhteisön tuotannonalan työllisyys heikkeni 1 986 työntekijästä 1 608 työntekijään eli 19 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä. Palkkamäärä laski kokonaisuutena katsoen samalla tavoin kuin työntekijöiden määrä.

▼B

4.11 *Investoinnit*

(63) Investointien määrä pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla. Näihin investointilukuihin sisältyvät myös ammoniumnitraatin tuotantoa edeltäviin tuotantovaiheisiin liittyvät investoinnit. Merkittävimmät investoinnit vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kohdistuivat typpihapon tuotantolaitoksiin; typpihappo on ammoniumnitraatin raaka-aine, mutta sitä voidaan käyttää myös muihin tarkoituksiin kuten virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseosten (UAN-liuosseosten) tuotantoon.

4.12 *Polkumyyntimarginaalin merkittävyys*

(64) Polkumyyntimarginaalin todellista vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

5. **Päätelmät**

(65) Kuten edellä johdanto-osan 45 kappaleessa selostetaan, polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuonnissa vuonna 1995 johti aluksi pyynnön esittäneiden yhteisön tuottajien taloudellisen tilanteen merkittävään paranemiseen. Tilanne alkoi kuitenkin heiketä uudelleen vuonna 1997. Markkinaosuus kasvoi hieman hinnanalennusten seurauksena, mutta kaikki muut vahingon osoittimet eli tuotanto- ja myyntimäärät, hinnat, kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta ja työllisyys kehittyivät kielteiseen suuntaan. Erityisesti yhteisön tuotannonalan myyntihintojen jyrkkä lasku vaikutti kielteisesti sen kannattavuuteen. Kuten asetuksessa (EY) N:o 132/2001 on vahvistettu, tätä kehitystä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon, että yhteisön markkinoille tuodaan yhä enemmän ammoniumnitraattia kyseisistä kolmansista maista, jotka ovat vallanneet yli puolet venäläisten tuotteiden markkinaosuudesta ja joiden soveltamat hinnat alittavat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat.

(66) Tältä osin olisi huomattava, että Eurostatin tietojen perusteella venäläisten tuotteiden hinnat, joissa ei ole otettu huomioon vuonna 1998 käyttöön otettua paljoustullia, olivat koko tarkastelujakson ajan alemmat kuin puolalaisten ja ukrainalaisten tuotteiden myyntihinnat (27 prosenttia alempia tutkimusajanjaksona), lukuun ottamatta vuotta 1997, jolloin ne olivat samalla tasolla.

F. **VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Polkumyynnissä ja yhteisön tuotannonalan tilanteessa tapahtuneet muutokset**

1.1 *Polkumyyntiin liittyvät muutokset*

(67) Tutkimuksen mukaan polkumyyntimarginaali on kasvanut merkittävästi voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa määritettyyn polkumyyntimarginaaliin verrattuna. Edellisessä tutkimuksessa polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 41,9 prosenttia, mikä on merkittävästi alempi kuin tässä tutkimuksessa määritetty marginaali (115,8 %).

1.2 *Yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvät muutokset*

(68) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt merkittäviä tappioita vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä. Tilanne on jopa huonompi kuin voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneen tutkimuksen aikana, sillä esimerkiksi tappioiden suuruus oli lähes kolme kertaa suurempi tämänkertaisen kuin aiemman, asetuksen (EY) N:o 2022/95 nojalla toteutetun tutkimuksen tutkimusajanjakson aikana.

(69) Merkittävää hinnan alittavuutta on esiintynyt lähes koko sen ajanjakson ajan, jona Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa on

▼B

kannettu polkumyyntitullia. Muuttuva tulli oli maaliskuussa 1998 pakko korvata paljoustullilla, koska toimenpiteet osoittautuivat tehottomiksi. Lisäksi tullin jälkeiset (paljoustulli mukaan lukien) vientihinnat alittivat heinäkuusta 1998 lukien sen yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan, joka oli määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa ja jonka perusteella tullin taso oli vahvistettu.

2. **Vahingon toistumisen todennäköisyys**

(70) Nykyisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisiä vaikutuksia arvioitaessa otettiin huomioon seuraavat tekijät.

(71) Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien hintapolitiikka, josta osoituksena ovat niiden kolmansien maiden ja yhteisön markkinoilla soveltamat halvat hinnat, ja niiden kyky toimittaa suuria lisämääriä ammoniumnitraattia johtaisi mitä todennäköisimmin hintojen yleiseen laskuun näillä hintavaihteluille erittäin alttiilla hyödykemarkkinoilla siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumottaisiin. Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat valtaisivat todennäköisesti huomattavan lisäosuuden markkinoista yhteisön tuotannonalan kustannuksella. Tämä puolestaan johtaisi Venäjältä peräisin olevan tuonnin aiheuttaman vahingon toistumiseen, koska yhteisön tuotannonalan myyntihinnat, myyntimäärät ja markkinaosuudet laskisivat, mikä taas vaikuttaisi kannattavuuteen.

(72) Yhteisön tuotannonalan tilanne on vaikea erityisesti kannattavuuden osalta. Vaikka tuotannonalan tilanne kohentui selvästi tarkasteltavina olevien toimenpiteiden ensimmäisenä soveltamisvuonna, se heikkeni taas erityisesti vuodesta 1997 alkaen muista maista vahingollisella polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin takia, kuten asetuksessa (EY) N:o 132/2000 vahvistetaan; tällä hetkellä tilanne on vielä huonompi. Mikäli Venäjää koskevista toimenpiteistä luovuttaisiin, yhteisön tuotannonalan asema vaarannettaisiin jälleen kerran ja se hyöty, jonka tuotannonalan on tarkoitus saada muita maita koskevista toimenpiteistä, voisi huveta jopa olemattomiin.

(73) EFIA väitti, että hintojen lasku yhteisön markkinoilla vuodesta 1997 alkaen johtuu monista tekijöistä, joista yksi on Kiinan päätös kieltää typpilannoitteiden tuonti, ja että sitä ei voida panna venäläisten tuottajien hintapolitiikan syyksi. On kuitenkin todettava, että vaikka sellaiset muut tekijät kuin kysynnän heikkeneminen yhteisön markkinoilla vuosina 1996—1997 ja Kiinan harjoittama politiikka saattavat olla hintojen laskun alkusyynä, venäläisten viejien hinnat laskivat paljon enemmän kuin kaikkien muiden viejien ja olivat huomattavasti alemmat kuin Liettuan, Egyptin ja Bulgarian kaltaisista maista ilman polkumyyntiä tuotujen tuotteiden hinnat. Syynä tähän saattaa olla se, että Venäjä menetti yhden tärkeimmistä vientimarkkinoistaan: Venäjän vienti Kiinaan oli vuonna 1996 eli tuontikiellon asettamisvuotta edeltävänä vuonna yli 1 000 000 tonnia, mikä oli 90 prosenttia Kiinaan kyseisenä vuonna tuodusta ammoniumnitraatista.

(74) Sama tuojia edustava järjestö väitti myös, että koska yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen on jo luettu Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan tuonnin syyksi toisen tutkimuksen yhteydessä, joka johti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoon, sitä ei voida enää liittää Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin. Tältä osin olisi muistettava, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa tutkitaan yhteisön markkinoiden tilannetta polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden kannalta siinä tapauksessa, että voimassa olevat toimenpiteet kumotaan. Vaikka siis yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen on toisen polkumyyntimenettelyn yhteydessä ja tietyn ajanjakson osalta luettu muista kolmansista maista eli Puolasta ja Ukrainasta peräisin olevan tuonnin syyksi, tämä ei vaikuta tarkasteluun,

▼B

jonka avulla selvitetään venäläisten viejien tulevaa toimintaa yhteisön markkinoilla ja sen todennäköisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(75) EFIA väitti vielä, että yhteisön tuotannonalan kannattavuuden heikkeniminen johtui pääosin maakaasun kallistumisesta ja että vahinkoa aiheuttamatonta hintaa olisi pitänyt oikaista tämän huomioon ottamiseksi.

Kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, kaasun hinnannousua pidettiin yhtenä tekijänä, joka on saattanut vaikuttaa kannattavuuteen. Kannattavuus on kuitenkin vain osatekijä yhteisön tuotannonalan tilanteen tarkastelussa ja kuten johdanto-osan 65 kappaleessa todetaan, monet muut osoittimet kehittyivät kielteiseen suuntaan tarkastelujaksolla. Tästä syystä katsottiin, että kaasun hintakehitystä olisi pidettävä lähinnä tilannetta pahentaneena tekijänä eikä niinkään vahingon syynä, sillä vallinnut hintapaine esti yhteisön tuotannonalaa siirtämästä tätä hinnankorotusta myyntihintoihinsa.

Kaasun hintakehityksen tarkastelu osoittaa lisäksi, että hinnat yhteisössä ovat viime vuosina olleet erittäin epävakaita, joten tulevasta kehityksestä on mahdotonta tehdä mitään päätelmiä. Näin ollen pääteltiin, että yhteisön markkinoilla ei ole havaittavissa sellaisia erityisolosuhteita, jotka antaisivat aihetta oikaisun tekemiseen.

(76) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että vahingon toistuminen on todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

G. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

(77) Komissio tutki perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen ja niiden muuttaminen yhteisön kokonaisedun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien/kauppiaiden ja käyttäjien edut. Voidakseen arvioida toimenpiteiden voimassa pitämisen tai niistä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia komissio pyysi tietoja kaikilta edellä mainituilta asianomaisilta osapuolilta.

(78) Olisi muistettava, että toimenpiteiden käyttöönottoa ei aiemmassa tutkimuksessa pidetty yhteisön edun vastaisena. Tämä tutkimus on lisäksi tarkastelu, jossa siis analysoidaan tilannetta, jossa polkumyyntitoimenpiteet ovat jo käytössä, joten siinä voidaan arvioida, onko nykyisillä toimenpiteillä ollut kohtuuttoman kielteisiä vaikutuksia asianomaisiin osapuoliin.

(79) Tämän perusteella tutkittiin, oliko vahingollisen polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, ettei olisi yhteisön edun mukaista pitää toimenpiteitä voimassa tässä tapauksessa.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

(80) Jos polkumyyntitulleja ei pidetä voimassa, vahingollinen polkumyynti todennäköisesti alkaa uudelleen ja yhteisön tuotannonalan tilanne, joka heikkeni tarkastelujakson aikana, jatkaisi heikkenemistään.

(81) Yhteisön tuotannonala on osoittautunut rakenteellisesti elinkelpoiseksi tuotannonalaksi, joka kykenee mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin. Tästä osoituksena on ollut erityisesti tuotannonalan toiminnan kannattavuus vuoteen 1997 saakka ja sen investoinnit huippuluokan tuotantolaitteisiin. Näiden pyrkimysten onnistuminen riippuu vahvasti siitä, että kilpailu yhteisön markkinoilla on tervettä.

▼B

(82) Voidaan kohtuudella olettaa, että yhteisön tuotannonala hyötyy asetuksella (EY) N:o 132/2001 käyttöönotetuista toimenpiteistä edellyttäen, että muiden maiden harjoittama vahingollinen polkumyynti ei heikennä niiden vaikutusta. Kuten edellä on selostettu, Venäjältä peräisin olevan ammoniumnitraatin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassa pitäminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista, sillä on todennäköistä, että Venäjältä vahingollisella polkumyynnillä tapahtuva tuonti alkaa uudestaan.

3. **Tuojien etu**

(83) Vastaus kyselyyn ja muita tietoja saatiin EFIAlta (edustaa 24 tuojaa) ja kahdelta tuojalta (kyselylomakkeita lähetettiin 48 kappaletta).

(84) Kahdelta yhteistyössä toimineelta tuojalta saadut vastaukset vahvistivat, että hinnat olivat laskeneet vuodesta 1998 alkaen ja että yhteisön tuottajien oli noudatettava tätä kehityssuuntausta kilpailukykynsä säilyttääkseen. Eräs tuoja korosti lisäksi tarvetta säilyttää eurooppalainen infrastruktuuri, joka varmistaisi hyvien hankintaedellytysten säilymisen Euroopan markkinoilla; tuojien järjestö taas vastusti toimenpiteiden voimassaolon jatkamista.

(85) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen ja koska tuojien tuotevalikoimaan kuuluu ammoniumnitraatin lisäksi yleensä useita muitakin lannoitteita, katsottiin, että toimenpiteiden voimassa pitämisen mahdolliset kielteiset vaikutukset tuojiin eivät ole pakottava syy olla jatkamatta toimenpiteiden voimassaoloa.

4. **Käyttäjien etu**

(86) Tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiä ovat maanviljelijät. Komissio lähetti kyselylomakkeen kuudelle eurooppalaiselle ja kansalliselle käyttäjien järjestölle. Kaksi niistä vastasi kyselyyn. Molemmat ovat periaatteessa toimenpiteiden jatkamista vastaan.

(87) Toinen käyttäjien järjestöistä katsoi, että käyttäjien etujen tarkastelussa olisi otettava huomioon erityisesti brittiläisten käyttäjien etu, koska ammoniumnitraatin suurin kuluttaja yhteisössä on Yhdistynyt kuningaskunta. Tutkimus kuitenkin osoitti, että Yhdistyneen kuningaskunnan osuus Venäjältä yhteisöön tutkimusajanjaksona tuodusta ammoniumnitraatista oli vain 16 prosenttia (määrinä mitattuna), kun taas Ranskan osuus oli 47 prosenttia. Näin ollen tämä väite on hylättävä.

(88) Sama järjestö väitti lisäksi, että polkumyyntitoimenpiteiden voimassa pitäminen johtaisi brittiläisten viljelijöiden tulojen alenemiseen ja vaikeuttaisi näin merkittävästi heidän taloudellista tilannettaan. Tältä osin voidaan todeta, kuten asetuksessa (EY) N:o 132/2001 on mainittu, lannoitteiden osuus viljelijöiden kokonaistuotantokustannuksista on keskimäärin 6 prosenttia. Koska tarkasteltavana olevasta maasta tuotiin tutkimusajanjaksona vain 5 prosenttia yhteisön markkinoiden ammoniumnitraatin kulutuksesta ja koska todennäköisesti vain osa tuontihintojen mahdollisesta korotuksesta siirrettäisiin käyttäjien vastattavaksi, viljelijöiden tuotantokustannusten mahdollinen lisäys jäänee vähäiseksi. Lisäksi on huomattava, että vaikka yhteisön tuotannonala lisäisi myyntimääriään ja samalla korottaisi hintojaan, tällaiset hinnankorotukset olisivat vähäisiä, koska muitakin hankintalähteitä on tarjolla. Kaikesta ammoniumnitraatin tuonnista yhteisöön 37 prosenttia ei kuulu polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalaan.

(89) EFIA ja toinen käyttäjien järjestöistä väittivät, että polkumyyntitoimenpiteet rajoittavat viljelijöiden mahdollisuuksia käyttää kilpailukykyisesti hinnoiteltuja vaihtoehtoisia ammoniumnitraatin hankintalähteitä, koska kaikesta ammoniumnitraatin tuonnista yhteisöön vain 37 prosenttia ei kuulu polkumyyntitoimenpiteiden soveltamisalaan.

▼B

Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena ei ole rajoittaa tarjontaa vaan palauttaa terve kilpailu yhteisön markkinoille.

Lisäksi olisi huomattava, että arvio 37 prosentin osuudesta on osittain liian alhainen, sillä Venäjältä, Puolasta ja Ukrainasta tulevan tuonnin aiheuttama voimakas hintapaine on vähentänyt yhteisön ammoniumnitraattimarkkinoiden houkuttelevuutta polkumyyntiä harjoittamattomien maiden kannalta. Tästä syystä on erittäin todennäköistä, että polkumyyntiä harjoittamattomat maat lisäävät vientiään yhteisön markkinoille, jos terve kilpailu palautetaan.

(90) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että toimenpiteiden todennäköiset vaikutukset maanviljelijöihin eivät ole pakottava syy olla jatkamatta niiden voimassaoloa, koska on epätodennäköistä, että viljelijöihin mahdollisesti kohdistuvat kielteiset vaikutukset olisivat merkittävämpiä kuin yhteisön tuotannonalaan kohdistuvat myönteiset vaikutukset.

5. **Yhteisön etua koskeva päätelmä**

(91) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia, yhteisön etuun perustuvia syitä, jotka estäisivät toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen.

H. **POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(92) Valituksen tekijä väitti, että oli olemassa merkkejä uusien ammoniumnitraattityyppien (ammoniumnitraatin ja muiden tuotteiden seosten) ilmestymisestä markkinoille; näiden tuotetyyppien ainoana tarkoituksena on kiertää mahdollisia ammoniumnitraattiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä. Tulliviranomaisia pyydetään kiinnittämään huomiota tähän seikkaan.

(93) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat päätelmät ja se seikka, että voimassa olevat toimenpiteet eivät tutkimuksen mukaan poista toivotulla tavalla aiemmin määritettyä vahinkoa, antavat aiheen päätellä, että polkumyyntitoimenpiteet olisi pidettävä voimassa lisävahingon syntymisen estämiseksi ja että niiden tasoa olisi muutettava.

(94) Tullin tason määrittämisessä otettiin huomioon todettu polkumyyntimarginaali sekä se tullin määrä, joka on tarpeen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Käyttöön otettavan tullin määrä määritettiin alhaisemman tullin säännön mukaisesti vahinkomarginaalin perusteella.

(95) EFMA katsoi, että kaksitasoinen järjestelmä (paljoustulli yhdessä vähimmäistuontihinnan kanssa) olisi tarkoituksenmukaisin ratkaisu, kun otetaan huomioon venäläisten tuottajien maksamat erittäin alhaiset kaasunhinnat, joiden tason määrää valtiovalta. Paljoustullia pidetään kuitenkin riittävänä, koska se perustuu tarkastelun päätelmiin, minkä lisäksi katsottiin, että paljoustulli on toimenpide, joka estää hintojen manipulointia ja tullien päätymistä viejien kannettavaksi. Tästä syystä EFMA:n pyyntö hylättiin.

(96) Polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin tason määrittämiseksi laskettiin vahinkomarginaalit. Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla samassa kaupan portaassa painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän ammoniumnitraatin vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

(97) Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä täysimääräisiin tuotannon yksikkökustannuksiin voittomarginaali, joka voidaan kohtuudella saavuttaa, kun vahingollista polkumyyntiä ei esiinny; tässä yhteydessä otettiin huomioon myös hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa rakeisen ja mikrorakeisen ammoniumnitraatin eron mukaisesti jo tehty oikaisu. Tässä määrityksessä käytetty voittomarginaali on 8 prosenttia. Vertailun tuloksena saatu painotetun keskimääräisen tuontihinnan ja

▼B

yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan välinen ero ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina cif-kokonaistuontiarvosta.

(98) Pyynnön esittäjän mielestä sopiva voittomarginaali olisi sijoitetun pääoman 15 prosentin tuottoa vastaava marginaali. Se väitti, että tällainen tuotto oli tarpeen pitkän aikavälin uudelleeninvestointeja varten sekä kohtuullisen oman pääoman tuoton saamiseksi osakkeenomistajille. Tässä yhteydessä tarkoituksena on kuitenkin määrittää sellainen kohtuullinen voitto, jonka yhteisön tuotannonala voisi odottaa saavansa, jos vahingollista polkumyyntiä ei esiintyisi, mikä ei ole sama asia kuin osakkeenomistajien tavoittelema voitto. Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 132/2001 johdanto-osan 56 kappaleessa esitetyt päätelmät ja sen, että muita huomautuksia ei esitetty, kohtuullisena voittona voitaneen pitää 8 prosenttia liikevaihdosta. Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja aiemmin todetun hintojen manipuloinnin estämiseksi pidetään aiheellisena ottaa tulli käyttöön tuotetonnilta kannettavana paljoustullina.

(99) Edellä esitetyn perusteella määritetty tullin määrä on seuraava kiinteä määrä ammoniumnitraattitonnilta:

Maa	Kiinteämääräinen tulli (euroa tonnilta)
Venäjä	47,07

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

▼M2

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevia CN-koodeihin 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 ja ex 3105 90 91 kuuluvia kiinteitä lannoitteita, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on suurempi kuin 80 painoprosenttia.

2. Lopullinen polkumyyntitulli on seuraava kiinteä euromäärä tonnilta:

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Taric-koodi	Kiinteä tulli (euroa tonnilta)
— Ammoniumnitraatti muuna kuin vesiliuoksena	3102 30 90	—	47,07
— Ammoniumnitraatti sekoitettuna kalsiumkarbonaatin tai muiden sellaisten epäorgaanisten aineiden kanssa, jotka eivät ole lannoitteita, typpipitoisuus suurempi kuin 28 painoprosenttia	3102 40 90	—	47,07
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 29 00	10	47,07
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 60 00	10	47,07
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia	3102 90 00	10	47,07
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, jotka eivät sisällä fosforia eivätkä kaliumia	3105 10 00	10	47,07
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 10 00	20	45,66
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 10 00	30	44,25

▼M2

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Taric-koodi	Kiinteä tulli (euroa tonnilta)
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 10 00	40	42,83
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja/tai kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 10 00	50	41,42
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 20 10	30	45,66
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 20 10	40	44,25
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 20 10	50	42,83
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna ja kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 20 10	60	41,42
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 51 00	10	45,66
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 51 00	20	44,25
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 51 00	30	42,83
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 10,40 painoprosenttia	3105 51 00	40	42,17
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 59 00	10	45,66
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 59 00	20	44,25
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 59 00	30	42,83
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, fosforipitoisuus P_2O_5:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 10,40 painoprosenttia	3105 59 00	40	42,17
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna pienempi kuin 3 painoprosenttia	3105 90 91	30	45,66
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 3 painoprosenttia mutta pienempi kuin 6 painoprosenttia	3105 90 91	40	44,25
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 6 painoprosenttia mutta pienempi kuin 9 painoprosenttia	3105 90 91	50	42,83
— Kiinteät lannoitteet, ammoniumnitraattipitoisuus suurempi kuin 80 painoprosenttia, kaliumpitoisuus K_2O:na laskettuna vähintään 9 painoprosenttia mutta enintään 12 painoprosenttia	3105 90 91	60	41,42

▼B

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa

▼B

hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 145 artiklan mukaisesti, edellä mainittua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼M1

1 a artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitettu tuonti vapautetaan 1 artiklassa säädetystä polkumyyntitullista edellyttäen, että tuotavat tuotteet ovat sellaisten yritysten valmistamia, joiden sitoumukset komissio on hyväksynyt ja joiden nimet sisältyvät asiaa koskevaan komission asetukseen, jota muutetaan ajoittain, ja jotka on tuotu saman komission asetuksen säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu tuonti vapautetaan polkumyyntitullista edellyttäen, että:

a) tullille tulliselvitettäviksi esitettävät tavarat vastaavat tarkoin 1 artiklassa kuvattua tuotetta,

b) jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään kauppalasku, jossa ovat ainakin liitteessä luetellut kohdat, samalla kun esitetään vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeva ilmoitus, ja

c) tullille tulliselvitettäviksi esitettävät tavarat vastaavat tarkoin kauppalaskussa esitettyä kuvausta.

▼B

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 993/2001 (EYVL L 141, 28.5.2001, s. 1).

▼M1

LIITE

Yrityksen myydessä hintasitoumuksen mukaisesti ammoniumnitraattia yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsake ”TARKOITETTUJEN TAVAROIDEN KAUPPALASKU”
2. Kauppalaskun laatineen, komission asetuksen [LISÄTÄÄN NUMERO] 1 artiklassa mainitun yrityksen nimi.
3. Kauppalaskun numero.
4. Kauppalaskun päivämäärä.
5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat on tullattava yhteisön rajalla.
6. Tavaroiden tarkka kuvaus, mukaan lukien:
   — Tuotteen koodinumero tutkimusta ja sitoumusta varten (esim. koodinumero 1, koodinumero 2, jne.),
   — selkeä kuvaus asianomaista koodinumeroa vastaavista tavaroista (esim. koodinumero 1: ammoniumnitraatti, jossa ei ole lisäaineita – vakiotuote; koodinumero 2: ammoniumnitraatti, jossa on lisäaineita erityisseoksina, jne.),
   — yrityksen käyttämä tuotekoodi (jos käytössä),
   — CN-koodi,
   — määrä (tonneina).
7. Myyntiehdot, mukaan lukien:
   — hinta tonnilta,
   — sovellettavat maksuehdot,
   — sovellettavat toimitusehdot,
   — kaikki alennukset ja hyvitykset.
8. Sen yhteisön tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle yritys antaa suoraan sitoumuksessa tarkoitettujen tavaroiden kauppalaskun.
9. Kauppalaskun laatineen yrityksen virkailijan nimi sekä seuraava allekirjoituksella varustettu vakuutus:

   ”Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu … (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission asetuksella [LISÄTÄÄN NUMERO] hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti, ja vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”